

Skatteministeriet

21. februar 2020
J.nr. 2019 - 6665

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 48 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven, skattekontrolloven og forskellige andre love (Implementering af skatteundgåelsesdirektivets minimumskrav til medlemsstaternes CFC-regler, justering af definitionen af fast driftssted, fradrag for endelige underskud i udenlandske datterselskaber m.v., tydeliggørelse af muligheden for skønmæssige ansættelser ved transfer pricing-forhøjelser og ændring af opbevaringsperiode for grundlaget for indberetning af finansielle konti m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 57 af 6. februar 2020.

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 6. februar 2020 fra FSR-danske revisorer, jf. L 48 – bilag 25.

Svar

FSR – danske revisorer (herefter FSR) har en række opfølgende spørgsmål i forhold til svaret på spørgsmål 32 til lovforslaget - særligt i forhold til fradrag for endelige underskud.

I forlængelse af kommentaren til nr. 17 i svaret på spm. 32 anmoder FSR om, at det bekræftes, at forslaget til selskabsskattelovens § 31 E, stk. 1, 4. pkt., betyder, at der skal udarbejdes fiktive sambeskatningsopgørelser for alle de år, hvor EU/EØS-selskabet ville have indgået i international sambeskatning med det danske ejerselskab, såfremt international sambeskatning havde været valgt. FSR anmoder i den forbindelse om, at det bekræftes, at såfremt disse fiktive sambeskatningsopgørelser viser, at der kunne have været anvendt/modregnet underskud i de danske selskabers indkomst, så kan det danske ejerselskab fradrage dette underskudsbeløb i endelighedsåret.

FSR anmoder endvidere i forlængelse af kommentaren til nr. 18 i svaret på spm. 32 om en uddybning, idet det er FSRs opfattelse, at der ikke med ordlyden af forslaget til selskabsskattelovens § 31 E, stk. 1, 4. pkt., er grundlag for udsagnet om, at den del af et underskud i EU/EØS-selskabet, der ikke kan rummes i moderselskabets indkomst i endelighedsåret, bortfalder. Det er FSRs opfattelse, at såfremt de udarbejdede fiktive sambeskatningsopgørelser viser, at underskud i EU/EØS-selskabet kunne have været anvendt, så er det det fulde underskud, som kan fradrages i endelighedsåret, også selv om et sådant fradrag vil medføre, at det danske moderselskabs indkomst dermed bliver negativ. Efter FSRs opfattelse opstår der således et fremførselsberettiget underskud.

Kommentar

Efter forslaget til selskabsskattelovens § 31 E er en af betingelserne for, at det danske moderselskab kan fradrage et endeligt underskud i et EU/EØS-datterselskab, at underskuddet kunne have været anvendt efter reglerne i selskabsskattelovens § 31 A om international sambeskatning, hvis der havde været valgt international sambeskatning. Denne betingelse fremgår af forslaget til § 31 E, stk. 1, 4. pkt., og hvad der ligger i betingelsen er nærmere uddybet i bemærkningerne til bestemmelsen. Det er i bemærkningerne til bestemmelsen angivet, at betingelsen betyder, at underskuddet skal være opstået, mens det udenlandske datterselskab er koncernforbundet med det danske moderselskab. Endvidere er det angivet, at betingelsen betyder, at et uudnyttet underskud i et likvideret datterselskab ikke vil kunne fradrages ved det danske moderselskabs indkomstopgørelse. Uudnyttede underskud i det likviderede datterselskab vil bortfalde.

Betingelsen betyder således ikke, at det danske moderselskab vil kunne fradrage et underskudsbeløb i endelighedsåret, der ligger ud over, hvad der i dette år kan rummes i moderselskabets indkomst, når blot underskuddet udgøres af beløb, som kunne have været ud-

nyttet under en international sambeskatning. At der – som FSR anfører i sine bemærkninger vedrørende kommentaren til nr. 18 i svaret på spm. 32 – skulle gives et sådant fradrag med den konsekvens, at moderselskabet ville få et fremførselsberettiget underskud, er direkte i modstrid med ordlyden af forslaget til § 31 E, stk. 1, 4. pkt., hvorefter der er tale om en betingelse for fradrag af et endeligt underskud og ikke en regel om opgørelsen af størrelsen af det endelige underskud. Derudover strider det mod bemærkningerne, hvor det som nævnt udtrykkeligt er anført, at betingelsen betyder, at et uudnyttet underskud bortfalder.

FSR har både i sit høringssvar og i den henvendelse til Folketingets Skatteudvalg, som er kommenteret ved svaret på spm. 32, stillet en række spørgsmål med baggrund i eksempler, der er udformet som fiktive danske internationale sambeskatningsopgørelser. I og med at det vil påhvile det danske moderselskab at godtgøre, at betingelserne for fradrag er opfyldt, og at opgørelsen af størrelsen af det endelige underskud skal foretages efter danske regler, jf. forslaget til selskabsskattelovens § 31 E, stk. 1, 6. pkt., og derfor nødvendigvis skal opgøres år-for-år, fandt FSR åbenbart, at sådanne opgørelser kunne være hensigtsmæssige.

Det er dog ikke hensigten, at der skal være et krav om, at der skal udarbejdes fiktive danske sambeskatningsopgørelser efter reglerne i selskabsskattelovens § 31 A om international sambeskatning. Efter forslaget til selskabsskattelovens § 31 E, stk. 4, påhviler det det danske moderselskab at godtgøre, at betingelserne for fradrag er opfyldt. I bemærkningerne til bestemmelsen er opregnet eksempler på oplysninger, som vil kunne være relevante for den påkrævede dokumentation, og fiktive sambeskatningsopgørelser indgår ikke i denne opregning. Vurderingen er, at sådanne opgørelser ikke bør være et egentligt krav for, at dokumentationen kan anses for fyldestgørende, så længe størrelsen af det løbende underskud opgjort efter danske regler er tilfredsstillende dokumenteret.

Når det i kommentaren til FSRs høringssvar i høringsskemaet s. 82 er angivet, at betingelsen i forslaget til selskabsskattelovens § 31 E, stk. 1, 4. pkt., skal forstås som det af FSR opstillede alternativ 1, og at det dermed ikke er meningen, at der kun skal udarbejdes en fiktiv sambeskatningsopgørelse for år 5 (endelighedsåret), så var intentionen alene at gøre det klart, at det er alle de år, hvor der har været en koncernforbindelse, som det er relevant at vurdere og opgøre et underskud for (og ikke kun det sidste år (endelighedsåret)).

Som det er anført i kommentaren til nr. 18 i svaret på spm. 32, så vil begrænsninger i adgangen til at udnytte fremførselsberettigede underskud til fradrag i et givent indkomstår forud for endelighedsåret efter bestemmelsen i selskabsskattelovens § 12, stk. 2, ikke i sig selv medføre en reduktion af det underskud, der kan anses for et endeligt underskud efter forslaget til selskabsskattelovens § 31 E. Med andre ord har reglen i selskabsskattelovens § 12, stk. 2, reelt kun betydning i forhold til forslaget til selskabsskattelovens § 31 E i endelighedsåret.

Kommentaren til FSRs høringssvar i høringsskemaet s. 84-85 vedrørende anvendelse af selskabsskattelovens § 12, stk. 2, er baseret på den forudsætning, at der – som FSR i sit

høringssvar lagde op til – udarbejdes en fiktiv dansk international sambeskatningsopgørelse, idet en sådan opgørelse for at være korrekt også vil skulle omfatte reglen i selskabsskattelovens § 12, stk. 2. Det skal erkendes, at kommentaren kan tages til indtægt for en tilslutning til, at forslaget til selskabsskattelovens § 31 E indebærer, at der obligatorisk skal udarbejdes løbende fiktive danske internationale sambeskatningsopgørelser, og at eventuelle begrænsninger i adgangen til at udnytte fremførselsberettigede underskud efter bestemmelsen i selskabsskattelovens § 12, stk. 2, i årene forud for endelighedsåret vil medføre en reduktion af det underskud, der kan anses for et endeligt underskud. Det har som nævnt ikke været hensigten.